

F. t. l. om ændr. i l. vedr. mindre landbrug m. m. — statshusmandsloven.

Lovens § 19. Forslaget er ændret i forhold til det tidligere fremsatte forslag i overensstemmelse med det af landbrugsministeren den 23. maj 1966 til folketingsudvalget fremsendte ændringsforslag. Ændringsforslaget indeholdt ingen realitetsændringer, men tilsigtede i forbindelse med det samtidig fremsatte ændringsforslag til forslaget til lov om arbejderboliger på landet at tilvejebringe en ensartet og forenklet formulering af de to loves bestemmelser om ansættelse og beregning af jordrenten.

Til nr. 9.

Lovens § 25 a. Forslaget er identisk med det tidligere fremsatte forslag, idet der dog i overensstemmelse med det af landbrugsministeren den 23. maj 1966 til folketingsudvalget fremsendte ændringsforslag er foreslået indsat et nyt stk. 2. Ved denne ændring fastsattes udtrykkeligt, at det i § 7 i lov nr. 326 af 5. juli 1949 om udstykning af de sønderjyske præstegårdsjorder fastsatte tillæg på 2 pct. af grundværdien, gældende for en periode af indtil 20 år fra udstykningen at regne, opretholdes også efter afløsning af jordrenten, således at det herefter udregnes på grundlag af den fastsatte afløsningssum.

Lovens § 25 b. Forslaget er identisk med det tidligere fremsatte forslag, idet dog den henvisning til lovens § 19, stk. 4, der indeholdtes i § 25 b, stk. 2, i det tidligere fremsatte forslag, er ændret til en henvisning til lovens § 19, stk. 2. Ændringen, der er en følge af den foreslåede ændrede formulering af statshusmandslovens § 19, var indeholdt i de af landbrugsministeren den 23. maj 1966 til folketingsudvalget fremsendte ændringsforslag.

Der er endvidere foretaget redaktionelle ændringer i forslaget. I forbindelse hermed foreslås (i stk. 1) afløsningssummen fastsat til den grundværdi (efter fradrag for forbedringer), der er fastsat for ejendommen eller arealet, på tidspunktet for afløsningsbegæringens indgivelse.

Til nr. 10.

Overskriften til lovens kap. IV.

I den nu foreliggende formulering er ordene „mindre jordbrug“ ændret til: „jordbrug“.

Til nr. 13.

Lovens § 31. Forslaget er identisk med det tidligere fremsatte forslag. Det er dog — på samme måde som allerede foreslået med hensyn til statsjord i forslagens § 1, nr. 5, lovens § 7, stk. 1, nr. 3, og § 12 — ved en tilføjelse til stk. 1 præciseret, at de midler, som der kan disponeres over til oprettelse af selvstændige landbrug på privat indkøbt jord, fortrinsvis skal anvendes til oprettelse af nye brug i tyndt befolkede egne eller på nykultiveret jord,

14 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

jfr. den gældende udlånslovs (L. 115, 1966) § 1, stk. 3. Den foreslåede ændring må ses som led i den foreslåede overflytning af bestemmelser af mere permanent karakter fra udlånsloven til hovedloven.

Til nr. 15.

Lovens § 34.

Forslaget er ændret i forhold til det tidligere fremsatte forslag på grundlag af de stedfundne drøftelser i landbokommissionen angående landbrugets finansieringsforhold.

Ved disse ændringer foreslås statens udlånsvirksomhed med hensyn til støtte til finansiering af sammenlægninger eller jordsuppleringer i øvrigt af jordbrugsejendomme udvidet til principielt at omfatte alle brugsstørrelser inden for den arealgrænse på 45 ha, der i § 13, stk. 1, 1. pkt., i det samtidig fremsatte forslag til lov om landbrugsejendomme er foreslået som grænse for de såkaldte frie sammenlægninger. Efter forslaget skal denne grænse dog kunne fraviges i særlige tilfælde. Der tænkes herved navnlig på tilfælde, hvor bônitetsforholdene gør det rimeligt at fravige denne grænse.

I forbindelse med denne udvidelse af statens udlånsvirksomhed — der dog rent faktisk vil være undergivet den begrænsning, der følger af størrelsen af rådighedsbevillingen på de årlige udlånslove —, foreslås samtidig en stramning med hensyn til de krav, der skal stilles til de pågældende ejendommers egnethed. For at statslån skal kunne bevilges, skal bruget have eller opnå en sådan størrelse og indretning, at det må anses for sandsynligt, at ejendommen på længere sigt kan bestå som en selvstændig enhed. Forinden jordkøbslån eller byggelån bevilges, skal der, hvis ikke investeringens rentabilitet er åbenbar, forelægges en driftsøkonomisk plan.

Det præciseres i øvrigt, at statslån kun må bevilges, hvis købesummen for jorden, resp. byggeomkostningerne, må anses for rimelig under hensyn til den afkastning og nytte i øvrigt, som kan påregnes af bruget i en årrække.

Det er endelig præciseret, at der højst kan bevilges statslån for det godkendte udgiftsbeløb med fradrag af det beløb, der kan opnås ved sædvanlig prioritering af ejendommen, dog således, at statslånet ikke kan overstige det maksimumsbeløb, der forudsættes fastsat i den årlige udlånslov.

Forslaget svarer i øvrigt i alt væsentligt til det tidligere fremsatte forslag. Der er dog i sidste punktum i det tidligere stk. 4 — der samtidig er udskilt som et særskilt stykke (stk. 5) — indsat en henvisning til statshusmandslovens § 33, stk. 2. Det tilsigtes herved at præcisere, at der under de givne forudsætninger også vil kunne ydes etableringslån til ejere af gartnerier.